

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 12/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Јасминка Станојевић, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Јован Станојевић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4г 10/19 од 20.05.2019. године, у седници одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4г 10/19 од 20.05.2019. године .

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4г 10/19 од 20.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор подносиоца АА из ... којим је тражено да се утврди повреда права на суђење у разумном року у поступку пред Апелационим судом у Крагујевцу Гж број 5100/18 (Гж број 3370/17). Ставом другим изреке, одбачен је приговор подносиоца АА из ..., којим је тражио да се утврди повреда права на суђење у разумном року у предметима Основног суда у Пожаревцу П број 415/17 и П број 870/18.

Против наведеног решења, предлагач је изјавио жалбу због свих законских разлога.

Одлучујући о жалби предлагача у смислу члана 16 и 17 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“ број 40/15) Врховни касациони суд је, у поступку одлучивања о жалби, без испитног поступка, нашао да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16 став 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“ број 40/15).

У поступку пред другостепеним судом нису учињене битне повреде одредби парничног поступка на које Врховни касациони суд, као друготепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, подносилац приговора је Апелационом суду у Крагујевцу поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Крагујевцу Гж број 5100/18 (ранији Гж број 3370/17) и у предметима Основног суда у Пожаревцу П број 415/17 и П број 870/18. Након спроведеног испитног поступка, Апелациони суд у Крагујевцу је утврдио да је тужба од стране физичког лица против тужене Републике Србије –

Полицијске управе поднет Основном суду у Пожаревцу 06.07.2016. године, ради предаје у државину. Наведена тужба је грешком здружена у списе предмета К број 915/13 и парничној писарници првостепеног суда достављена 18.04.2017. године. Тужба је достављена туженом на одговор 19.04.2017. године. Припремно рочиште је одржано 14.06.2017. године и одређен је временски оквир трајања поступка од два рочишта. Дана 28.07.2017. године, одржано је рочиште за главну расправу на коме су прочитани списи предмета Основног суда у Пожаревцу К број 915/13 и извештај полицијске управе, па је главна расправа закључена и донета је пресуда. Против пресуде Основног суда у Пожаревцу П број 450/17 од 28.07.2017. године, тужена је изјавила жалбу, па су првостепени списи достављени Апелационом суду у Крагујевцу 11.09.2017. године. Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Гж број 3370/17 од 04.06.2018. године укинио првостепену пресуду и предмет вратио на поновно суђење. У поновном поступку, првостепени суд је одржао рочиште за главну расправу 06.07.2018. године на ком је закључена главна расправа и донета пресуда. Против ове пресуде изјављена је жалба, па су списи предмета достављени Апелационом суду у Крагујевцу 03.09.2018. године, након чега су решењем до 11.09.2018. године враћени првостепеном суду ради отклањања одређених процесних недостатака. Након отклањања тих процесних недостатака, списи предмета су поново враћени Апелационом суду у Крагујевцу 24.09.2018. године, коју је одлуку у изјављеној жалби донео 09.05.2019. године.

Полазећи од свега претходно наведеног, првостепени суд је примењујући мерила прописана чланом 4. Законом о заштити права на суђење у разумном року, те имајући у виду члан 32. став 1. Устава Републике Србије, закључио да приговор подносиоца није основан, с обзиром на то да је током трајања првостепеног поступка рочиште било заказано без одлагања, да је првостепени суд поступао ажурно, те да је прву пресуду донео годину дана након подношења тужбе, а нову пресуду, након укидања претходне првостепене одлуке, само десет дана након што су списи предмета достављени Основном суду у Пожаревцу. Такође, утврђено је да нема пропуста ни на страни другостепеног суда, с обзиром на то да је о жалби изјављеној на прву првостепену пресуду одлука донета у року од девет месеци, док је други пут одлука донета у року до осам месеци, односно у року прописаним одредбом члана 383. став 2. ЗПП.

Надаље, захтев подносиоца приговора да се утврди повреда права на суђење у разумном року предметима Основног суда у Пожаревцу П број 415/17 и П број 870/18 одбачен је, из разлога што је увидом у електронски ток предмета основних и виших судова утврђено да је поступак у предмету Основног суда у Пожаревцу П број 415/17 правноснажно окончан 23.10.2017. године, док је поступак у Основном суду у Пожаревцу П број 870/18 правноснажно окончан 14.02.2019. године, из ког разлога је одлучено као у ставу дрогом изреке, применом одредбе члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Правилно је, по оцени Врховног касационог суда, поступио Апелациони суд у Крагујевцу када је донео ожалбено решење.

Најпре, у погледу одлуке којом је одбио приговор подносиоца АА из ... којим је тражено да се утврди повреда права на суђење у разумном року у поступку пред Апелационим судом у Крагујевцу, правилно је првостепени суд ценио све околности од значаја за одлучивање, те правилно утврдио да у конкретном случају није повређено право подносиоца приговора на суђење у разумном року, с обзиром на то да је првостепени суд о тужбеном захтеву

тужиоца одлучио у роковима који се имају сматрати прихватљивим са аспекта дужине трајања поступка, јер је тужилац тужбу поднео 06.07.2016. године. При том, током трајања првостепеног поступка, првостепени суд је радње предузимао ажурно, а рочишта су заказивана у интервалима који се имају сматрати прихватљивим, па на страни првостепеног суда није било пропуста који су узроковали неразумно дуго трајање поступка.

Такође, и у поступку пред апелационим судом није било пропуста и одуговлачења поступка која би водила неразумно дугом трајању поступка, с обзиром на то да је, у оба наврата апелациони суд о жалби одлучио у роковима прописаним одредбом члана 382. став 2. Закона о парничном поступку.

Надаље, правилно је Апелациони суд у Крагујевцу поступио када је одбацио приговор подносиоца изјављен у предметима Основног суда у Пожаревцу П број 415/17 и П број 870/18, будући да су поступци у наведеним предметима правноснажно окончани, из ког разлога члан 5. Закона о заштити права на суђење у разумном року налаже одбацивање приговора.

При том, неосновано се жалбеним наводима указује на то да је првостепени суд неправилно поступио када је одбацио приговор који се односио на поступке пред основним судом, те да је пропустио да цени укупну дужину трајања поступка, с обзиром на то да из образложења првостепеног решења, а које образложење у потпуности прихвата и овај суд, проистиче управо супротно, односно да је Апелациони суд у Крагујевцу, одлучујући о приговору подносиоца ценио укупну дужину трајања поступка, како пред првостепеним тако и пред другостепеним судом.

Имајући све изнето у виду одлучено је као у изреци применом одредбе члана 17. став 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Председник већа - судија

Јасминка Станојевић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић